

4. Valentýna Víšková, 3S
Střední škola zdravotnická a sociální Chrudim

Covid a já

Heřmanův Městec 5. 10. 2021

Milá Evo,

předem mého dopisu tě srdečně zdravím a věřím, že tě můj dopis zastihne v dobré zdravotní kondici. Pevně doufám, že jsi covidovému onemocnění unikla anebo jsi ho zvládla bez velké újmy nejen ty, ale i tvoji nejbližší!

Dovol mi, abych se ti svěřila se svými zážitky právě z tohoto covidového šílenství. Mě osobně se tento zákeřný vir pravděpodobně vyhnul, ačkoliv jistá si stoprocentně nejsem. Jelikož navštěvuji zdejší Domov pro seniory jako dobrovolník, tak jsem měla několik příležitostí nahlédnout do chodu domova, kde vládly kvůli covidu přísné zákazy a restriktce, které se musely dodržovat. I tento domov se bohužel s covidem potýkal, ale díky Bohu a důslednosti veškerého personálu to nemělo až tak tragické následky. Senioři jsou velice citlivá cílová skupina. Poznamenalo je to na jejich křehkém zdraví, a především na jejich psychice. Evo, vidět ty nešťastné tváře a bezradnost, mě ničilo. Vždyť byli několik měsíců odloučení od svých nejbližších a doslova zavření. Nemohli se navštěvovat, chodit do města, neměli žádné společné aktivity. A ještě ty nešťastné respirátory! Život se zastavil. Naštěstí k Domovu patří nádherný zámecký park a oáza, kde jsme se seniory trávili hodně času.

Mým covidovým posláním byla pomoc při rozdávaní stravy a krmení klientů přímo v Domově, ale také jsem docházela s obědem do soukromí k invalidní seniorece, která dříve v tomto domově pracovala. Pořizovala jsem klientům také nákupy potravin a osobních věcí, které si vždy vzorně sepsali na lísteček. Jejich nesmírná vděčnost mě doslova nabíjela a byla pro mě hnacím motorem. Nejvděčnější však byli tehdy, když jsem je vzala na procházku do parku anebo si s nimi jen tak sedla a povídala si! Plakali, smáli se a vzpomínali. Nejšťastnější byli, když jsme se mohli přes aplikaci WhatsApp spojit s jejich rodinami. To jsem měla i já co dělat, abych se nerozbrečela.

Ještě ti musím říci, jak obdivuji všechny personál! Pracovali jako jeden tým, podporovali se, pomáhali si. Především smekám pomyslný klobouk a pociťuji vděk za všechny seniory! Snad je to nejhorší už za námi, co myslíš? Moc bych si přála, aby se život vrátil do „starých kolejí“, ale jsem znovu připravena nabídnout svou pomoc kdykoliv bude potřeba. S jistotou mohu říci, že jsem získala spoustu zkušeností, a teď bych je mohla i více využít.

Děkuji ti za to, že jsi mě vyslechla a budu se na oplátku těšit, že i ty mně napíšeš své zážitky nejen z covidové doby. Přeji ti pevné zdraví a úsměv na tváři!

Valentýna